

UNITATEA DINTRE CUVINTE ȘI NUMERE, O SIMBIOZĂ CUANTICĂ

Cuvântul este purtătorul de Sens. El este Sensul. Când pronunțăm cuvântul mama, mama capătă un Sens. Dar cuvântul este polisemantic. El închide o multitudine de semnificații. Aceasta determină o ruptură practică între sens și semnificațiile sale.

Mama este înscrisă toată de ființă pe orice meridian al globului, indiferent de limba vorbită ori de condițiile geografice, sociale sau politice. Înscrisă toată de ființă este sensul cuvântului mamă și este un sens universal. Cu toate acestea, fiecare individ al planetei va conferi sensului mamă semnificații particulare care decurg din experiențele proprii trăite în legătură cu mama. Fiecare individ va înlege altceva prin mamă, raportându-se, de fapt, la mama lui, la semnificațiile rezultate din experiența personală cu mama lui.

În realitate, individul se comportă prin semnificații aparținând unui Sens și nu acționează prin Sensul propriuzis. Semnificațiile, asociindu-se cu trebuințele motivaționale ale individului, conferă acestora un Sens din Sensul original. Într-o trebuință de armonie satisfăcută se află înscrise fapte concrete: poate fi vorba de un act sexual împlinit sau de promovarea într-o funcție. Sau despre orice altceva.

Testul de asociere cuvinte-numere (TANC) pune în evidență relația dintre Sens și semnificații. Dacă sensul se exprimă prin cuvânt, semnificațiile se exprimă prin numere. După cum știu deja cei care au luat cunoștință de mecanismul acestui test, subiectului îi se cere să asocieze primul număr care-i trece prin minte cuvântului inductor care-i este citit. Cuvântul are, deci, valoarea unui Sens general. Numărul asociat reprezintă o semnificație particulară, o experiență în legătură cu acest Sens. Numărul, având un caracter universal, prea puțin influențat de condiționările socio-culturale și istorice (chiar și în simbolistică, așa cum remarcă A. de Souzenelle), reunește în structura lui triada motivație – semnificație – stare. Pornind de la motivație (de exemplu nevoia de armonie), aceasta poate fi regăsită ca semnificație într-unul sau mai multe Sensuri (de exemplu, mama cu semnificația armonie

sau profesie cu semnificatia armonie), în ambele cazuri aceste semnificatii fiind produsul unei stări de dinaintea sensului, o stare pozitivă, aceeași pentru ambele experiențe, una în legătură cu mama, cealaltă în legătură cu profesia.

Noi am efectuat un experiment prin care să definim relația între numere și sistemul de motivații umane:

- ◆ Numărul 1. Trebuința de autonomie, de libertate, de spațiu vital. (87% dintre subiecți au asociat această motivație cu numărul Unu).
- ◆ Numărul 2. Trebuința de armonie, de spațiu intim, trebuința de afectivitate (91%).
- ◆ Numărul 3. Trebuința de spațiu familial. Domeniul vieții ocrotite (78%).
- ◆ Numărul 4. Trebuința de spațiu amical. Deschiderea spre lume. Conștientizarea potențialului. Stabilitate (52%).
- ◆ Numărul 5. Trebuința de echilibru dinamic între microsociale și macrosociale (73%).
- ◆ Numărul 6. Spațiul formal. Nevoia de afirmare și prestigiu. Nevoia de acțiune (63%).
- ◆ Numărul 7. Spațiul iubirii între oameni, spațiul intimității sociale. Nevoia de moralitate și înțelepciune, de armonie socială. Trebuința de conștientizare a sentimentului valorii personale (79%).
- ◆ Numărul 8. Nevoia de "familie socială". În alegerea și argumentarea scopurilor, acceptarea sensului vieții, nevoia de adevăr social (57%).
- ◆ Numărul 9. Spațiul social "amical". Autorealizarea, încununarea eforturilor (85%).
- ◆ Numărul 10. Spațiul cosmic. Nevoia de model, de idoli, de erou. Nevoia de echilibru stabil (96%).

Definiția numerelor reprezintă o sinteză realizată din simbolistica universală a ezat în matricea specifică acțiunii sociale. Experimentele ne-au condus la concluzia că există, de fapt, zece simboluri de bază, cele reprezentate de numerele de la 1 la 10. Numerele de forma 11, 21, 35 etc. pot fi interpretate ca zeci întregi 10, 20, 30 etc. Această interpretare diferă de reducționismul specific numerologiei care utilizează tehnica însumării cifrelor. Căci nu putem fi de acord că, de exemplu 35 și 53, care, ambele, prin

Însumare, pot fi reduse la 8, înseamnă același lucru. Este mai nepotrivit să ni se pare identitatea, prin reducerea la 8, a numerelor 53 și 71.

Noi am constatat un fapt. Că într-adevăr nu există decât zece numere cu valoare de simbol: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Aceste numere sunt numere morale. Exprime Eul moral al subiectului, Prințele ca instanță a personalității sale.

Numere ca: 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100 nu sunt din punct de vedere simbolic altceva decât forma sublimată, idealizată, cu valoare de model, a numerelor: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Ele definesc Eul afectiv, Eul Copil.

Iar numerele gen 11, 21, 32, 43, 53, 67 etc., gândite prin prisma teoriei moderne a sistemelor, înseamnă numerele: 1, 2, 3, 4, 5, 6 etc. în interacțiune cu ele însele, interacțiune ce reflectă dinamica simbolurilor, mișcarea de ordinul I, potențialitățile acestora, procesul de transformare a unui simbol în altul. De exemplu, 31 înseamnă, de fapt, 3 în evoluția sa spre 4. Este prima etapă a acestei evoluții care se încheie în etapa nouă (39). După care urmează transformarea lui 3 în 4 sublimată (40). Aceste numere corespund Eului realist, Adultului specific Analizei Tranzacționale.

Trebuie să facem o precizare: transformarea unui simbol inferior într-un simbol superior este un principiu de ordine universal la baza căruia stă teoria sistemelor. David Bohm, și nu numai el, afirmă că orice sistem închide un subsistem (ca ordin de mărime) și se deschide într-un sistem mai mare. Simbolul 4 ca sistem îl închide pe 3 și se deschide în 5. Cu toate acestea, legile timpurilor contemporane nu ne permit să afirmăm că 4 nu se va putea niciodată transforma în 3 și se va transforma obligatoriu în 5. Indiferent de faza de evoluție, principiul indeterminării, legile generale ale sistemelor departe de echilibru ne impun să acceptăm că orice fel de transformare este posibil.